

[Socialministeren]

Bestemmelsen begrænser således ikke juridisk amtsankenævnenes ret til – som hidtil – at efterprøve kommunernes skønsudøvelse til bunds. Hensigten med bestemmelsen er at henstille til nævnene at udvise en rimelig tillid til kommunernes skøn og herved acceptere et vist spillerum for skønnet, hvis det i øvrigt er udøvet lovligt og efter rimelige kriterier.

Den endelige bekendtgørelses § 12 har fået en udformning, der måske klarere end udkastet udtrykker dette sigte.

Spm. nr. S 988

Til udenrigsministeren (3/4 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan udenrigsministeren oplyse, hvorfor Danmark på det nordiske udenrigsministermøde gik imod forslaget om nedsættelse af en arbejdsgruppe til forberedelse af realitetsforhandlinger om en nordisk atomvåbenfri zone?«

Begrundelse

Ifølge Information den 30.–31. marts 1985 gav Danmark på det nordiske udenrigsministermøde fredag den 29. marts 1985 tilslutning til, at der skal afholdes en nordisk parlamentarikerkonference om en nordisk atomvåbenfri zone.

Så vidt, så godt. Derimod fremgår det af samme artikel i Information, at Danmark sammen med Norge gik imod nedsættelsen af en arbejdsgruppe til forberedelse af realitetsforhandlinger om zoneforslaget.

Dette forslag støttedes af Sverige og Finland, som gerne ser realitetsforhandlinger om zonen indledt snarest muligt.

Det ønsker den danske regering åbenbart ikke. I hvert fald må en særdeles god forklaring udbedes. For ifølge folketingets dagsordener er regeringen pålagt netop at arbejde for, at zonen etableres, og det må derfor være i direkte modstrid med folketingets beslutninger, når regeringen går imod et forslag fra andre nordiske lande om konkret at fremme

arbejdet med zonen etablering.

Svar (17/4 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmark gik ikke på det nordiske udenrigsministermøde i Helsingfors imod et finsk forslag om nedsættelse af en arbejdsgruppe til forberedelse af realitetsforhandlinger om en nordisk atomvåbenfri zone, og referatet i Information har derfor en langt mere håndfast udformning, end der er dækning for.

Den finske udenrigsminister fremsatte på mødet nogle tanker om, hvordan en sådan arbejdsgruppe eventuelt kunne sammensættes. Disse tanker lå i fortsættelse af nogle bemærkninger fra den finske udenrigsminister under de nordiske udenrigsministres møde i Reykjavik i september 1984, som gik ud på, at en fællesnordisk arbejdsgruppe til udredning af sagen kunne være nyttig, når tiden var moden dertil.

Dette synspunkt er jeg enig i. Både Norge og Island udtalte sig imidlertid klart imod de finske tanker, der derefter ikke er aktuelle i den foreliggende situation.

På mødet i Helsingfors redegjorde den danske repræsentant i øvrigt, som jeg selv gjorde det på mødet i Reykjavik i september 1984, omhyggeligt for indholdet af folketingets dagsorden af 3. maj 1984.

Spm. nr. S 990

Til forsvarsministeren (9/4 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Hvilke ordrer har forsvaret givet på Mercedeslastbiler gennem tiderne, og hvorledes har stykprisen udviklet sig?«

Svar (18/4 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Der har i perioden 1968–83 været anskaffet i alt 35 forskellige typer køretøjer af fabrikat Mercedes, hvoraf efternævnte typer for perioden 1980–84 udgør det største antal. Prisudviklingen er angivet i procent i forhold til foregående år.